

Dokument nr. 8:85

(2003-2004)

Privat forslag fra stortingsrepresentantene May Hansen og Inga Marte Thorkildsen

Forslag fra stortingsrepresentantene May Hansen og Inga Marte Thorkildsen om opprettelse av krisesenter for barn i de fem barnevernsregionene

Til Stortinget

BAKGRUNN

Mange barn og unge lever under meget vanskelige forhold, uten at barnevernet eller andre offentlige instanser er involvert. Det er heller ikke alltid at barnevernet er den rette instans for hjelp for de unge. Det kan gjelde seksuelle overgrep, vold, rusproblematikk på personlig plan eller i familien av foresatte, religiøse konflikter (omskjæring, tvangsgifte, isolerte trosamfunn m.m.), mobbing i skolen/fritid m.m.

Det er opprettet flere kontakttelefoner for barn og unge, men det er få steder barn og unge kan få hjelp på eget initiativ i en krisesituasjon. Det er behov for et tilbud for barn og unge - der barn og unge selv på eget initiativ kan få hjelp på egne premisser. Krisesenter for barn skal være et lavterskeltilbud, som ikke krever timeavtaler eller henvisninger, og der barn og unge skal få hjelp til å sortere de problemene de sliter med og få igangsatt tiltak for å hjelpe dem. Det er meget stor mangel på hjelpetiltak overfor barn med sammensatte problemer som adferd, psykiatri, tung kriminalitet og rus. Mange av de barn og unge som har disse problemene er også oftest de som vil kunne trenge et slikt lavterskeltilbud. Erfaringene fra Barnevernsvakten i Oslo, er etter at det ble døgnåpent fra 20. september 2003, en sterk vekst i henvendelser fra forskjellige grupper som har henvendt seg på vegne av barn i krise, enten gjennom familie, observasjoner fra publikum og barn/unge selv som henvender seg.

Krisesenter for barn må være et døgnåpent tilbud. Et sted hvor et profesjonelt personale kan gi råd, hjelp og veiledning til kontakt med andre faginstanser/fagpersoner, rettslig hjelp, overnatting i krisetilfeller o.a. Personalet må ha barnet i fokus og bli de beste akuttbehandlerne for barn og unge.

Et krisesenter for barn må ha utøvende myndighet til å kunne foreta innleggelses eller hastevettdtak uten foreldrenes samtykke, etter gjeldende lover.

Det er viktig at et krisesenter for barn har et nært samarbeid med andre offentlige instanser som barnevernet, uteseksjonen, politiet mfl., samtidig som det er et sted som fungerer på egne premisser.

Et krisesenter for barn og dets funksjon og hjelpe-tiltak må kunngjøres godt for at det skal bli et lavterskeltilbud. Informasjonen må gå via pressen, skoler og brosjyrer hos leger, tannleger, og f.eks. kinoreklame, lett telefonnummer eks. 123, osv.

Et krisesenter for barn må være enkelt å finne og lett å få hjelp av.

Det må være et godt økonomisk grunnlag for driften, slik at ikke økonomiske hensyn står i veien for at barn og unge skal få den hjelpen de trenger i en krisesituasjon.

FORSLAG

På denne bakgrunn fremmes følgende

for s l a g :

1. Stortinget ber Regjeringen opprette et krisesenter for barn i hver av de fem barnevernsregionene.
2. Stortinget ber Regjeringen sørge for at det er et krisesenter for barn i hver av de fem regionene, som er 100 prosent finansiert av det statlige barnevernet, og legges inn i budsjettet for 2005.

16. juni 2004